

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Законику о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон), у члану 3. став 1. речи: „ће се сматрати” замењују се речима: „се сматра”.

У ставу 2. после речи: „оштећеног и” речи: „начело судске независности” замењују се речима: „независност, ауторитет и непристрасност суда”.

Члан 2.

Члан 4. мења се и гласи:

„(1) Сваки окривљени, односно осумњичени, има право:

1) да у најкраћем року, а најкасније на првом саслушању подробно и на језику који разуме, буде обавештен о делу које му се ставља на терет, о природи и разлозима оптужбе и доказима који су против њега прикупљени;

2) да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере из реда адвоката;

3) да његовом саслушању присуствује бранилац;

4) да у најкраћем могућем року буде изведен пред суд и да му буде суђено непристрасно, правично и у разумном року;

5) да му се осигура довољно времена и могућности за припремање одбране;

6) да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете и да сам или преко браниоца износи чињенице и доказе у своју корист, да испитује сведоке оптужбе и захтева да се под истим условима као сведоци оптужбе, у његовом присуству испитају сведоци одбране;

7) да добије преводиоца и тумача ако не разуме и не говори језик који се користи у поступку.

(2) Суд или други државни орган је дужан:

1) да обезбеди остварење права окривљеног, односно осумњиченог, из става 1. овог члана;

2) да пре првог саслушања упозори окривљеног, односно осумњиченог, да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ и поучи га о праву да узме браниоца и да бранилац може присуствовати његовом саслушању.

(3) Ако окривљени, односно осумњичени не узме сам браниоца, суд ће му поставити браниоца кад је то одређено овим закоником.

(4) Окривљеном који не може да плати браниоца биће на његов захтев постављен бранилац на терет буџетских средстава суда у складу са овим закоником.

(5) Окривљеном који је доступан суду може се судити само у његовом присуству, осим кад је суђење у његовом одсуству овим закоником изузетно дозвољено.

(6) Окривљени који је доступан суду не може бити кажњен ако му није омогућено да буде саслушан и да се брани.”.

Члан 3.

Члан 5. мења се и гласи:

„(1) Лицу лишеном слободе без одлуке суда, одмах се саопштава да није дужно ништа да изјави, да све што изјави може бити употребљено као доказ против њега и да има право да буде саслушано у присуству браниоца кога само изабере или браниоца који ће му бити постављен на терет буџетских средстава, ако не може само да га плати.

(2) Лице лишено слободе без одлуке суда мора без одлагања, а најкасније у року од 48 сати бити предато надлежном истражном судији, у противном се пушта на слободу.

(3) Осим права која окривљеном и осумњиченом припадају по члану 4. овог законика, лице лишено слободе има и следећа допунска права:

1) да се на његов захтев о времену, месту и свакој промени места лишења слободе без одлагања обавести члан породице или друго њему блиско лице, као и дипломатско-конзуларни представник државе чији је држављанин, односно представник међународне организације ако је у питању избеглица или лице без држављанства;

2) да неометано општи са својим браниоцем, дипломатско-конзуларним представником, представником међународне организације и Заштитником грађана;

3) да га на његов захтев без одлагања прегледа лекар кога слободно изабере, а ако он није доступан, лекар кога одреди орган лишења слободе, односно истражни судија;

4) да покрене поступак пред судом, односно да изјави жалбу суду који је дужан да хитно одлучи о законитости лишења слободе.

(4) Забрањено је и кажњиво свако насиље над лицем лишеним слободе и лицем коме је слобода ограничена. Према таквом лицу мора се поступати човечно, са уважавањем достојанства његове личности.”.

Члан 4.

У члану 7. став 1. мења се и гласи:

„(1) У кривичном поступку у службеној употреби је српски језик и ћирилично писмо. Други језици и писма службено се употребљавају у складу са законом.

У ставу 2. после речи: „у складу са” додају се речи: „Уставом и”.

Члан 5.

У члану 9. став 2. после речи: „обезбедиће се” ставља се запета и додају речи: „на терет буџетских средстава,”.

Члан 6.

У члану 12. речи: „над лицем лишеним слободе и лицем којем је слобода ограничена” бришу се.

Члан 7.

Члан 13. брише се.

Члан 8.

У члану 16. став 1. брише се.

Досадашњи став 2. постаје став 1.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. реч: „потребно” замењује се речју: „неопходно”.

Члан 9.

Члан 18. мења се и гласи:

„(1) Изведене доказе који су од значаја за доношење судске одлуке суд оцењује по слободном судијском уверењу. Пресуду или решење које одговара пресуди суд може засновати само на чињеницама у чију је извесност потпуно уверен.

(2) Судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом или потврђеним међународним уговором, или су овим закоником или другим законом изричито забрањени.

(3) Када постоји сумња у погледу одлучних чињеница које чине обележје кривичног дела или од којих зависи примена неке друге одредбе Кривичног законика, суд ће у пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити у корист окривљеног.”.

Члан 10.

У члану 24. став 1. после прве реченице додаје се реченица која гласи: „У првом степену судови суде у већима састављеним од тројице судија кад је то предвиђено овим закоником или другим законом.”.

Став 2. мења и гласи:

„У другом степену суд суди у већима састављеним од тројице судија.”.

У ставу 3. реч: „седам” замењује се речју: „пет”.

У ставу 6. запета и речи: „спроводе поступак и доносе пресуде по одредбама члана 534. ст. 2. до 6. овог законика” бришу се.

Став 7. брише се.

Досадашњи ст. 8. и 9. постају ст. 7. и 8.

Члан 11.

У члану 36. став 1. речи: „Суд одређен законом” замењују се речима: „Врховни касациони суд”, а речи: „на свом подручју” бришу се.

Члан 12.

У члану 43. став 5. после речи: „члана 42. ст.” додаје се број: „2” и ставља запета.

Члан 13.

У члану 45. став 4. речи: „органа унутрашњих послова” замењују се речима: „министарства надлежног за унутрашње послове-полиције”.

Члан 14.

У члану 46. став 3. речи: „Органи унутрашњих послова” замењују се речима: „Министарство надлежно за унутрашње послове-полиција (у даљем тексту: орган унутрашњих послова)”.

Члан 15.

У члану 71. став 1. речи: „или тежа казна” бришу се.

Став 5. мења се и гласи:

„(5) За браниоца ће се поставити адвокат, по редоследу са списка који председнику првостепеног суда доставља одговарајућа адвокатска комора. Адвокатска комора доставља списак адвоката по азбучном реду. Приликом постављања браниоца по службеној дужности суд је дужан да поштује редослед са списка.”.

Члан 16.

У члану 73. став 4. речи: „у случају из ст. 1. и 2. овог члана” бришу се.

Члан 17.

У члану 74. став 2. после речи: „кривичну пријаву” ставља се запета и додају се речи: „записник о увиђају, налаз и мишљење вештака”.

Члан 18.

У члану 75. ст. 4. и 5. бришу се.

Члан 19.

У члану 78. став 4. у првој реченици после речи: „се” додају се речи: „по правилу”. У другој реченици после речи: „ноћу,” додају се речи: „када је одређено судском наредбом, као и”.

Члан 20.

У члану 79. став 3. друга реченица мења се и гласи: „Лице које спроводи претресање и присутни сведоци могу бити само лица истог пола, као и лице које се претреса.”.

После става 8. додаје се став 9. који гласи:

„(9) Ток претресања се може тонски и визуелно снимити, а предмети пронађени током претресања посебно фотографисати. Снимци ће се приложити записнику о претресању.”.

Члан 21.

Члан 81. став 1. мења се и гласи:

„(1) Овлашћена службена лица органа унутрашњих послова могу и без одлуке суда ући у стан или друге просторије и изузетно спровести претресање без присуства сведока, ако држалац стана то тражи или ако неко зове у помоћ, или ради извршења одлуке суда о притварању или довођењу окривљеног, или

ради непосредног лишења слободе учиниоца кривичног дела или отклањања непосредне и озбиљне опасности за људе или имовину. Разлози за претресање без присуства сведока морају се назначити у записнику.”.

Став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

Члан 22.

У члану 82. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) У предмете из става 1. овог члана спадају и уређаји за аутоматску обраду података и опрема на којој се чувају или се могу чувати електронски записи. Лице које се користи овим уређајима и опремом дужно је да органу који води поступак, на захтев суда, омогући приступ и да пружи обавештења потребна за њихову употребу. Пре одузимања ових предмета орган који води поступак ће у присуству стручног лица извршити преглед уређаја и опреме и пописати њихову садржину. Ако корисник присуствује овој радњи може ставити примедбе.”.

Досадашњи ст. 2. до 5. постају ст. 3. до 6.

Члан 23.

У члану 85. став 1. реч: „одашиље” замењује се речју: „шаље”.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„(4) Мере из става 1. овог члана се преиспитују на свака три месеца, а могу трајати најдуже девет месеци. Спровођење мера се прекида чим престану разлози за њихову примену.”.

Члан 24.

У члану 89. став 1. после речи: „ издржао” запета се замењује речју: „и”, после речи: „друго кривично дело” уместо запете ставља се тачка, а речи: „а ако је малолетан, ко му је законски заступник.” бришу се.

У ставу 2. речи: „члана 13. став 3.” замењују се речима: „члана 4. став 2. тачка 2)”.

У ставу 3. реч: „Окривљеном” замењује се речју: „Осумњиченом”, а после речи: „кривичну пријаву” ставља се запета и додају речи: „записник о увиђају, налаз и мишљење вештака”.

У ставу 8. после речи: „обмана,” додаје се реч: „недозвољено”.

У ставу 9. речи: „члана 13. став 3.” замењују се речима: „члана 4. став 2. тачка 2)”.

Члан 25.

У члану 94. речи: „је признање очигледно лажно,” замењују се речима: „постоји основана сумња у истинитост признања или је признање”.

Члан 26.

У члану 97. после тачке 3) додаје се тачка 4) која гласи:

„4) овлашћено службено лице органа унутрашњих послова о садржају обавештења које је добило у смислу члана 226. и члана 235. став 2. овог законика.”.

Члан 27.

У члану 101. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) Сведок који је приликом ранијег саслушања потврдио да поседује техничке могућности за такво позивање, може се позивати и електронском поштом или другим електронским преносиоцем порука, под условом да је таквим начином позивања могуће да се суду који сведока позива, обезбеди податак да је сведок примио такав позив.“

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 28.

После члана 109. додају се нови чл. 109а до 109ђ који гласе:

„Члан 109а

(1) Када постоје околности које указују да би сведоку или њему блиским лицима јавним сведочењем били угрожени живот, тело, здравље, слобода или имовина већег обима, а нарочито када се ради о кривичним делима организованог криминала, корупције и другим изузетно тешким кривичним делима, суд може решењем одобрити да се сведоку обезбеде мере посебне заштите (заштићени сведок).

(2) Мере посебне заштите сведока обухватају испитивање сведока под условима и на начин који обезбеђују да се не открије његова истоветност и мере физичког обезбеђења сведока у току поступка.

Члан 109б

(1) Решење о мерама посебне заштите сведока суд може донети по службеној дужности или на захтев странака или самог сведока.

(2) Захтев из става 1. овог члана садржи: податке о кривичном делу о коме се сведок испитује, личне податке о сведоку, чињенице и доказе који указују да у случају јавног сведочења постоји озбиљна и стварна опасност за живот, тело, здравље, слободу или имовину већег обима сведока или њему блиских лица и опис околности на које се сведочење односи.

(3) Захтев се подноси у запечаћеном омоту на коме је назначено „заштита сведока - службена тајна“ и предаје се у току истраге истражном судији, а након ступања оптужнице на правну снагу председнику већа.

(4) Ако сведок приликом испитивања код истражног судије ускрати податке о себи, одговор на поједина питања или сведочење у целини, уз образложење да постоје околности из члана 109а став 1. овог законика, сматраће се да је поднео захтев да му се обезбеде мере посебне заштите, након чега ће га истражни судија, ако оцени да је опасност основана, позвати да у року од три дана поступи у складу са одредбама ст. 2. и 3. овог члана. Ако истражни судија оцени да је ускраћивање података, одговора или сведочења очигледно неосновано, или сведок у остављеном року не поступи у складу са одредбама ст. 2. и 3. овог члана, примениће одредбе члана 108. став 2. овог законика.

Члан 109в

(1) Решење о мерама посебне заштите сведока доноси у току истраге истражни судија, а након ступања оптужнице на правну снагу претресно веће ако је у заседању, односно веће из члана 24. став 6. овог законика ако претресно веће није у заседању. Претресно веће приликом одлучивања о

мерама посебне заштите сведока искључује јавност (члан 292. и члан 293. став 1), без изузетака прописаних у члану 293. став. 2 овог законика.

(2) Ако се истражни судија не сагласи са захтевом из члана 109б овог законика затражиће да о захтеву одлучи веће (члан 24. став 6). Веће је дужно да одлуку донесе у року од три дана од пријема списка.

(3) Ако истражни судија или претресно веће прихвати захтев из члана 109б овог законика, донеће решење које садржи: шифру која ће замењивати име сведока, наредбу за брисање из списка имена и других података помоћу којих се може утврдити истоветност сведока, начин на који ће се испитивање спровести и мере које је потребно предузети да би се спречило откривање истоветности, пребивалишта и места боравка сведока или њему блиских лица.

(4) Против решења из става 3. овог члана странке и сведок могу изјавити жалбу. О жалби у истрази одлучује веће из члана 24. став 6. овог законика, а након ступања оптужнице на правну снагу другостепени суд. Одлуку о жалби веће је дужно да донесе у року од три дана, а другостепени суд у року од осам дана од пријема списка.

Члан 109г

(1) Кад решење о мерама посебне заштите сведока постане правноснажно, суд ће посебном наредбом, која представља службену тајну, на поверљив начин обавестити странке и сведока о дану, сату и месту испитивања сведока.

(2) Пре почетка испитивања сведок се обавештава да ће бити испитан под мерама посебне заштите, које су то мере и да се његова истоветност неће никоме открити осим судијама које одлучују о предмету, а месец дана пре почетка главног претреса странкама и браниоцу.

(3) Испитивање заштићеног сведока може се обавити на један или више следећих начина: искључењем јавности са главног претреса, прикривањем изгледа сведока и сведочењем из посебне просторије уз промену гласа и лика сведока посредством техничких уређаја за пренос звука и слике.

(4) Податке о истоветности сведока и њему блиских лица и о другим околностима које могу довести до откривања њихове истоветности, истражни судија, односно веће из члана 109в овог законика, затвориће у посебан омот, запечатити и предати на чување јединици за заштиту сведока. Запечаћени омот може отварати само другостепено веће које одлучује о жалби против пресуде. На омоту ће се назначити дан и час отварања и имена чланова већа који су упознати са садржајем података, након чега ће се омот поново запечатити и вратити јединици за заштиту сведока.

Члан 109д

Пресуда се не може заснивати само на изјави заштићеног сведока.

Члан 109ђ

Суд је дужан да сва лица која присуствују испитивању заштићеног сведока упозори да податке о њему или блиским лицима, њиховом пребивалишту, боравишту, премештању, довођењу, чувању, месту и начину испитивања заштићеног сведока, чувају као тајну и да њихово одавање представља кривично дело.”

Члан 29.

У члану 120. став 2. број: „4” замењује се бројем: „6”.

Члан 30.

После члана 132. додаје се члан 132а који гласи:

„Члан 132а

(1) Фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци радњи спроведених у складу са овим закоником, могу да се користе као доказ и на њима се може заснивати одлука суда.

(2) Када се звучни снимци користе као доказ у кривичном поступку, они морају бити преписани и унесени у списе кривичног предмета.

(3) Фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци који не спадају у став 1. овог члана, могу се користити као доказ у кривичном поступку, ако је утврђена њихова аутентичност и искључена могућност фотомонтаже или видеомонтаже и других облика фалсификовања фотографија и снимака и ако су фотографија, односно снимак направљени уз прећутну или изричиту сагласност осумњиченог, односно окривљеног, када се он или његов глас, налазе на фотографији, односно снимку.

(4) Фотографије, звучни, односно звучни и видео снимци са чијим се прављењем није сагласио осумњичени, односно окривљени, ако се он или његов глас налазе на фотографији, односно снимку, могу да се користе као доказ у кривичном поступку, ако се на фотографији, звучном, односно звучном и видео снимку истовремено налази и неко друго лице, односно његов глас, које се прећутно или изричито сагласило са прављењем фотографије или звучног, односно звучног и видео снимка.

(5) Ако се на фотографији, звучном, односно звучном и видео снимку налазе само одређени предмети или догађаји или лица која немају својство осумњиченог или окривљеног, фотографија, звучни, односно звучни и видео снимак се могу користити као доказ, под условом да нису настали извршењем кривичног дела.

(6) Фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци који су направљени без прећутне или изричите сагласности осумњиченог или окривљеног који се на њима налазе, или чији је глас снимљен, могу да се користе као доказ у кривичном поступку, ако су фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци настали као вид општих безбедносних мера које се предузимају на јавним површинама – улицама, трговима, паркиралиштима, двориштима школа и установа и другим сличним јавним површинама, односно у јавним објектима и просторијама – зградама државних органа, установама, болницама, школама, аеродромима, аутобуским и железничким станицама, спортским стадионима и халама и другим таквим јавним просторијама и са њима повезаним отвореним површинама, као и у радњама, продавницама, банкама, мењачницама, објектима за пословне намене и другим сличним објектима у којима се снимање редовно обавља из безбедносних разлога.

(7) Фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци који су направљени без прећутне или изричите сагласности осумњиченог или окривљеног који се на њима налазе, или чији је глас снимљен, могу да се користе као доказ у кривичном поступку, ако су фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци настали као вид безбедносних мера предузетих

од стране држаоца стана и других просторија, односно од стране другог лица по налогу држаоца стана и других просторија, што се односи и на дворишне и друге сличне отворене просторе.

(8) Када су фотографије или звучни, односно звучни и видео снимци настали у складу са ставом 1. и ст. 3. до 7. овог члана, као доказ у кривичном поступку може да се користи и одређени део фотографије или снимка, издвојен применом одговарајућих техничких средстава, као и фотографија направљена као извод из видео снимка.

(9) Када су фотографије или видео, односно звучни и видео снимци настали у складу са ставом 1. и ст. 3. до 7. овог члана, као доказ у кривичном поступку може да се користи и цртеж или скица направљени на основу фотографије или видео снимка, под условом да су направљени ради појашњења детаља фотографије или снимка и да су фотографија, односно снимак садржани у доказном материјалу. ”.

Члан 31.

У наслову изнад члана 136. после речи: „напуштања” додају се речи: „стана или места”.

У члану 136. став 1. после речи: „напусти” додају се речи: „свој стан или”.

У ставу 2. после речи: „лицима” додају се речи: „или прилажење одређеним лицима”.

У ставу 3. после речи: „сродницима” додаје се запета и речи: „осим ако та лица нису обухваћена мером из става 2. овог члана”, а после речи: „браниоцем” запета и речи: „као и да обавља своју професионалну делатност” бришу се.

У ставу 5. после речи: „одазвати” запета и реч: „или” замењују се речју: „и”.

У ставу 6. после речи: „председник већа” додају се речи: „или веће”.

У ставу 7. реч: „или” замењује се запетом, а реч: „дужан” замењује се речима: „или веће дужно”.

У ставу 9. после речи: „урачунаће се у изречену” додају се речи: „казну одузимања возачке дозволе или”.

После става 9. додају се ст. 10. и 11. који гласе:

„(10) Суд може наложити да се према окривљеном коме је одређена једна или више мера из ст. 1. и 2. овог члана, примени електронски надзор ради контролисања поштовања ограничења која су окривљеном одређена, под условом да то неће шкодити здрављу окривљеног. Уређај за лоцирање окривљеног (одашилјач), на зглоб руке или ноге окривљеног, односно на други начин, причвршћује стручно лице, које при том окривљеном даје детаљна упутства о начину рада уређаја. Стручно лице рукује и уређајем којим се даљински прати кретање окривљеног и његов положај у простору (пријемник). Електронски надзор обавља орган унутрашњих послова, Безбедносно-информативна агенција или други државни орган.

(11) Мере из ст. 2. и 10. овог члана могу се одредити и као самосталне мере, ако су потребне у циљу заштите оштећеног или сведока, спречавања да окривљени утиче на саучеснике или прикриваче, или ако постоји опасност да окривљени доврши започето кривично дело, понови кривично дело, односно учини кривично дело којим прети.”

Члан 32.

У члану 137. речи: „став 2. тачка 4)” замењују се речима: „став 1. тачка 4)”, а после речи: „обећа” додају се речи: „пред судом који одлучује о јемству”.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„(2) Јемство се може одредити и као мера обезбеђења поштовања ограничења из члана 136 ст. 2. и 10. овог законика.”.

Члан 33.

У члану 138. став 1. речи: „који се” замењују се речима: „који суд”.

Члан 34.

У члану 139. став 2. речи: „став 2. тачка 4)” замењују се речима: „став 1. тачка 4)”.

Члан 35.

У члану 141. став 1. мења се и гласи:

„(1) Притвор се може одредити само одлуком суда под условима прописаним у овом закону, ако је притварање неопходно ради вођења кривичног поступка и ако се иста сврха не може остварити другом мером.”.

У ставу 2. после речи: „правну помоћ” додају се речи: „да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и”.

Члан 36.

Члан 142. мења се и гласи:

„(1) Притвор се може одредити против лица за које постоји основана сумња да је учинило кривично дело ако:

1) се крије или ако се не може утврдити његова истоветност, или ако постоје друге околности које указују на опасност од бекства;

2) постоје околности које указују да ће уништити, сакрити, изменити или фалсификовати доказе или трагове кривичног дела или ако особите околности указују да ће ометати поступак утицањем на сведоке, вештаке, саучеснике или прикриваче;

3) особите околности указују да ће поновити кривично дело, или довршити покушано кривично дело, или да ће учинити кривично дело којим прети;

4) у својству оптуженог који је једном уредно позван, очигледно избегава да дође на главни претрес;

5) је за кривично дело које му се ставља на терет прописана казна затвора преко десет година и ако је то оправдано због посебно тешких околности кривичног дела;

6) пресудом првостепеног суда лицу изречена казна затвора од пет година или тежа казна и ако је то оправдано због посебно тешких околности кривичног дела.

(2) У случају из тачке 1) став 1. овог члана, притвор који је одређен само због тога што се не може утврдити истоветност лица, траје док се истоветност не утврди. У случају из тачке 2) став 1. овог члана, притвор ће се укинути чим се

обезбеде докази због којих је одређен. Притвор који је одређен на основу тачке 4) став 1. овог члана може трајати до објављивања пресуде.”.

Члан 37.

После члана 142. додаје се члан 142а који гласи:

„Члан 142а

(1) Одлуку о одређивању притвора истражни судија или веће доноси по саслушању окривљеног. Одлука о продужењу или укидању притвора доноси се у седници већа, изузев у случају из члана 145. овог законика.

(2) Саслушању из става 1. овог члана могу да присуствују јавни тужилац и бранилац окривљеног.

(3) Суд је дужан да на погодан начин обавести јавног тужиоца и браниоца окривљеног о времену и месту саслушања из става 1. овог члана. Саслушање се може обавити и у одсуству обавештених лица.

(4) О саслушању или седници већа на којој се одлучује о притвору води се посебан записник који се прилаже списима.

(5) Изузетно од става 1. овог члана одлука о одређивању притвора се може донети без саслушања окривљеног ако позив за саслушање није могао да му буде уручен због недоступности или непријављивања промене адресе или ако постоји опасност од одлагања.”.

Члан 38.

У члану 143. став 3. речи: „од 24 сата” замењују се речима: „од 12 сати”.

У ставу 4. речи: „притворено лице може” замењују се речима: „странке могу”, а речи: „у року од 24 сата од часа предаје решења” бришу се.

У ставу 5. речи: „притворено лице може” замењују се речима: „странке могу”.

У ставу 6. после речи: „дужно је да донесе” додају се речи: „и достави”.

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„(7) Ако је решење о одређивању притвора донето без саслушања окривљеног, суд ће у року од 48 сати од часа лишења слободе окривљеног поступити у складу са чланом 142а ст. 1. до 4. овог законика.”.

Члан 39.

У члану 144. став 3. речи: „веће врховног суда” замењују се речима: „веће непосредно вишег суда”, после речи: „извршење решења” запета се замењује тачком, а речи: „о којој одлучује Врховни суд Србије у већу састављеном од тројице судија.” бришу се.

Члан 40.

У члану 146. став 1. мења се и гласи: „После предаје оптужнице суду до завршетка главног претреса, одлука о одређивању, продужењу или укидању притвора доноси се у складу са чланом 142а овог законика”.

Члан 41.

У члану 147. став 1. после речи: „одмах” додаје се запета, а речи: „а најкасније у року од 24 сата од часа лишења слободе,” бришу се.

У ставу 2. речи: „одмах, а најкасније првог наредног радног дана” замењују се речима: „без одлагања”.

Члан 42.

У члану 150. став 1. после друге реченице додаје се реченица која гласи: „Против решења истражног судије о забрани појединих посета притвореник може изјавити жалбу која не задржава извршење решења.”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Заштитник грађана, Комисија Народне скупштине, у складу са законом и међународна организација, у складу са потврђеним међународним уговором, има право да несметано посећује притворена лица и да са њима разговара без присуства других лица.”.

Досадашњи став 3. који постаје став 4. мења се и гласи:

„(4) Притвореник се може дописивати с лицима ван затвора са знањем и под надзором истражног судије. Истражни судија може забранити слање и примање писама и других пошиљки штетних за вођење поступка. Против решења истражног судије притвореник може изјавити жалбу која не задржава извршење решења.”.

После новог става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„(5) Забрана из става 4. овог члана не односи се на преписку притвореника са својим браниоцем, осим ако овим закоником није другачије прописано, као и писма која притвореник шаље међународним судовима, међународним организацијама које се баве заштитом људских права, заштитнику грађана и домаћим органима законодавне, судске и извршне власти, или их од њих прима.

(6) Не може се забранити слање молбе, притужбе или жалбе лица лишеног слободе или притвореног лица. Оваква писмена шаљу се и примају у запечаћеној коверти, која се затвара и отвара пред притвореником и то само у циљу прегледа садржаја коверте, а не и садржаја писмена.”.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 7. речи: „ст. 1. до 3.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 4.”.

Члан 43.

У члану 152. став 2. речи: „предузме потребне мере да се отклоне неправилности уочене приликом обиласка затвора” замењују се речима: „о неправилностима уоченим приликом обиласка затвора без одлагања обавести министарство надлежно за правосуђе, које је дужно да у року од 15 дана од дана пријема обавести председника суда, односно судију о мерама предузетим за њихово отклањање”.

Члан 44.

У члану 156. став 2. речи: „и да ли је кривично одговоран” бришу се.

У ставу 3. речи: „кривичној одговорности и” бришу се.

Члан 45.

У члану 159. став 1. после речи: „поште” додају се запета и речи: „другог правног лица регистрованог за достављање писмена, органа унутрашњих послова”.

Члан 46.

У члану 160. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„(2) Изузетно од става 1. овог члана сматраће се да је писмено за које је у овом закону одређено да се има лично доставити, уредно достављено, ако је достављено на адресу коју је суду навело лице коме се писмено доставља, односно ако је достављено на адресу на којој је претходно најмање једном извршено уредно достављање, а лице коме се врши достављање није пријавило промену адресе.”.

Члан 47.

У члану 166. став 4. речи: „ако се не примењује поступак прописан у чл. 532. и 533. овог законика,” бришу се.

Члан 48.

У члану 169. став 2. после речи: „телефоном” додају се запета и речи: „електронском поштом или другим електронским преносиоцем порука, под условом да је таквим начином позивања могуће органу које лице позива, обезбедити повратни податак да је лице примило такав позив, односно обавештење.”.

Члан 49.

У члану 170. став 5. мења се и гласи:

„(5) Окривљени, односно осумњичени који је саслушан по одредбама овог законика о саслушању окривљеног и бранилац, имају право да разматрају списе и разгледају прикупљене предмете који служе као доказ.”.

Члан 50.

У члану 171. после става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„(5) Суд може, у складу са судским пословником, обавезати странке, оштећеног и друге учеснике поступка да своје предлоге, правне лекове, друге изјаве и саопштења, подносе суду и у електронском облику.

(6) Записници и документа из става 5. овог члана у суду се чувају и у електронском облику, у складу са судским пословником.”.

Члан 51.

У члану 184. став 1. мења се и гласи:

„(1) Окривљеном који из оправданих разлога пропусти рок за изјаву жалбе на пресуду или на решење о примени мере безбедности или о одузимању имовинске користи, односно рок за подношење приговора против решења о кажњавању, суд ће дозволити повраћај у пређашње стање ради изјаве жалбе, односно приговора, ако у року од осам дана после престанка узрока због кога је пропустио рок, поднесе молбу за повраћај у пређашње стање и ако истовремено с молбом преда и жалбу, односно приговор.”.

Члан 52.

У члану 185. став 3. мења се и гласи:

„(3) Кад је окривљени изјавио жалбу на решење којим се не дозвољава повраћај у пређашње стање, суд је дужан да ову жалбу, заједно са жалбом на пресуду или на решење о примени мере безбедности или о одузимању

имовинске користи, односно заједно са приговором против решења о кажњавању, као и са одговором на жалбу и свим списима, достави непосредно вишем суду на решавање.”.

Члан 53.

У члану 186. после речи: „решења” додају се речи: „о кажњавању или”, речи: „или васпитне мере” бришу се, а речи: „са извршењем застане” замењују се речима: „извршење прекине”.

Члан 54.

У члану 193. став 2. тачка 6) речи: „анализе крви” замењују се речима: „медицинских и биолошких анализа”.

У ставу 5. после речи: „превођења” додају се речи: „и тумачења”.

Члан 55.

У члану 194. став 1. после речи: „решењу” додају се речи: „о кажњавању, решењу о изрицању судске опомене и решењу”.

У ставу 2. речи: „о обустави кривичног поступка” замењују се речима: „из става 1. овог члана”.

Члан 56.

У члану 221. тачка 4) речи: „кривично одговорно за” замењују се речју: „учинило”.

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) Израз јавни тужилац односи се на јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца.”.

Члан 57.

У члану 229. после става 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе:

„(7) Списак адвоката из става 6. овог члана адвокатска комора сачињава по азбучном реду адвоката. Приликом постављања браниоца по службеној дужности, орган унутрашњих послова је дужан да поштује редослед са списка. О разлозима одступања од редоследа са списка адвоката орган унутрашњих послова је дужан да сачини службену белешку.

(8) Списак адвоката из става 6. овог члана, са подацима о ангажовању адвоката, адвокатска комора објављује на својој веб-страници.”.

Члан 58.

Чл. 232. и 233. бришу се.

Члан 59.

Члан 234. мења се и гласи:

„(1) Јавни тужилац може захтевати да надлежни државни орган, банкарска или друга финансијска организација обави контролу пословања лица за које постоје основи сумње да је учинило кривично дело за које је законом прописана казна затвора од најмање четири године и да му достави документацију и податке који могу послужити као докази о кривичном делу или имовини прибављеној кривичним делом, као и обавештења о сумњивим

новчаним трансакцијама у смислу Конвенције о прању, тражењу, заплени и одузимању прихода стеченим криминалом и о финансирању тероризма. О захтеву и прикупљеним подацима јавни тужилац је дужан да одмах обавести истражног судију.

(2) На писани и образложени захтев јавног тужиоца, под условима из става 1. овог члана, истражни судија може одлучити да надлежни орган или организација привремено обустави одређену финансијску трансакцију, исплату, односно издавање сумњивог новца, вредносних папира или предмета за које постоје основи сумње да потичу од кривичног дела или од добити стечене кривичним делом, или су намењени извршењу, односно прикривању кривичног дела.

(3) Одлука истражног судије из става 2. овог члана доноси се у облику решења. Против решења истражног судије власник новчаних средстава има право жалбе. О жалби одлучује веће из члана 24. став 6. овог законика.

(4) У захтеву из става 2. овог члана јавни тужилац ће ближе означити садржај мере или радње коју налаже.

(5) Ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са подацима прикупљеним применом мера из ст. 1. и 2. овог члана или ако изјави да их неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, сви достављени подаци ће се уништити под надзором истражног судије, о чему ће истражни судија сачинити записник.”.

Члан 60.

У члану 235. став 1. мења се и гласи:

„(1) Јавни тужилац ће одбацили пријаву ако из саме пријаве проистиче да пријављено дело није кривично дело или да се не гони по службеној дужности, ако је наступила застарелост или је дело обухваћено амнестијом или помиловањем или ако постоје друге околности које искључују гоњење или не постоји основана сумња да је осумњичени учинио кривично дело. О одбацивању пријаве, као и о разлозима за то, јавни тужилац ће обавестити оштећеног у року од осам дана (члан 61), а ако је кривичну пријаву поднео орган унутрашњих послова, обавестиће и тај орган.”.

У ставу 4. речи: „или ако не постоји основана сумња да је осумњичени извршио кривично дело,” бришу се.

Члан 61.

У члану 236. став 1. после речи: „Јавни тужилац може” запета и речи: „уз сагласност суда,” бришу се.

После тачке 6) додају се тач. 7) и 8) које гласе:

„7) да изврши обавезу установљену правноснажном одлуком суда, односно поштује ограничење утврђено правноснажном судском одлуком,

8) да положи возачки испит, обави додатну возачку обуку или заврши други одговарајући курс.”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) По одобрењу већа из члана 24. став 6. овог законика, јавни тужилац може одложити кривично гоњење и за кривична дела за која је предвиђена казна затвора преко три године, а до пет година.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

После става 4. додају се ст. 5. до 9. који гласе:

„(5) Када јавни тужилац оцени да оштећени коме је у потпуности накнађена причињена штета, из очигледно неоправданог разлога не пристаје да осумњичени изврши обавезе из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, а јавни тужилац нађе да је извршење таквих обавеза целисходно, затражиће да веће из члана 24 став 6. овог законика, својим решењем одобри извршење тих обавеза. Ако веће из члана 24. став 6. овог законика одобри извршење обавеза из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, а осумњичени их у потпуности изврши, одредбе члана 61. овог законика се неће примењивати.

(6) Јавни тужилац може, уз сагласност суда пред којим се води главни претрес, до завршетка главног претреса за кривично дело за које је предвиђена новчана казна или казна затвора до три године, одустати од кривичног гоњења, ако осумњичени испуни једну или више мера из става 1. овог члана. Када се ради о мерама из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, потребна је и сагласност оштећеног, односно примењује се правило из става 5. овог члана.

(7) Јавни тужилац може поступити у складу са ставом 6. овог члана и када се поступак води за кривично дело за које је предвиђена казна затвора преко три године, а до пет година, ако то својим решењем одобри веће из члана 24. став 6. овог законика.

(8) Када се пресуда којом се оптужба одбија донесе због одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења у складу са ст. 6. и 7. овог члана, одредбе члана 62. овог законика неће се примењивати.“

(9) Када је кривична пријава поднесена за кривично дело за које је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до три године, јавни тужилац је дужан да пре подношења оптужног предлога, односно пре него што поднесе предлог за спровођење истражне радње пре оптужног предлога, испита постојање могућности за одлагање кривичног гоњења, због чега може обавити разговор са осумњиченим и оштећеним, као и другим лицима, односно прикупити друге потребне податке, о чему саставља службену белешку.”.

Члан 62.

У члану 243. став 3. реч: „странке” замењује се речима: „јавни тужилац и осумњичени”.

У ставу 6. после речи: „(члан 24. став 6)” тачка се замењује запетом и додају речи: „које је дужно да донесе одлуку у року од 48 сати.”.

Члан 63.

У члану 244. став 6. речи: „до пет година“, замењују се речима: „до осам година“.

Члан 64.

У члану 251. став 1. мења се и гласи:

„(1) Саслушање окривљеног се може обавити само у присуству јавног тужиоца. Оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац и саокривљени који је саслушан и његов бранилац могу присуствовати саслушању окривљеног.”.

У ставу 4. после речи: „окривљени” ставља се запета, а речи: „и бранилац, а оштећени само кад је вероватно да сведок неће доћи на главни претрес” замењују се речима: „бранилац и оштећени”.

Члан 65.

У члану 252. став 3. речи: „и кривичној одговорности” бришу се.

Члан 66.

У члану 254. став 1. тачка 1) после речи: „кривично дело” ставља се запета, а речи: „за које се гони по службеној дужности” замењују се речима: „а нема услова за примену мера безбедности”.

Тачка 2) брише се.

Досадашње тач. 3) и 4) постају тач. 2) и 3).

Члан 67.

У члану 255. став 2. мења се и гласи:

„(2) Ако постоје услови за изрицање јединствене казне којом ће се обухватити и казне из ранијих пресуда, односно решења о кажњавању, истражни судија ће затражити списе предмета у којима су изречене ове одлуке, или оверене преписе тих правноснажних одлука.”.

Члан 68.

У члану 261. речи: „Ако то захтевају интереси кривичног поступка, интереси чувања тајни, интереси јавног реда, разлози морала или заштите личног или породичног живота оштећеног или окривљеног” замењују се речима: „Ако то захтевају интереси морала, јавног поретка, националне безбедности, интереси заштите малолетника или приватног живота учесника у поступку, или када је то неопходно с обзиром на посебне околности због којих би јавност могла да повреди интересе правде”.

Члан 69.

У члану 263. став 1. број: „100.000” замењује се бројем: „500.000”.

У ставу 3. број: „5” замењује се бројем: „10”.

Члан 70.

У члану 268. став 1. речи: „тач. 1) до 3)” замењују се речима: „тач. 1) и 2)”.

Члан 71.

У члану 272. став 3. после речи: „ставове” додају се запета и речи: „осим у случају из члана 282в став 5. овог законика”.

Члан 72.

У члану 274. став 1. тачка 1) после речи: „кривично дело” додају се запета и речи: „а нема услова за примену мера безбедности”.

Тачка 2) брише се.

Досадашње тач. 3) и 4) постају тач. 2) и 3).

Члан 73.

У члану 275. став 1. речи: „тач. 1) до 3)” замењују се речима: „тач. 1) и 2)”, а речи: „тачки 4)” замењују се речима: „тачки 3)”.

Члан 74.

После члана 282. додаје се Глава XXа која гласи:

„Глава XXа

СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

Члан 282а

(1) Када се кривични поступак води за једно кривично дело или за кривична дела у стицају за која је прописана казна затвора до 12 година, јавни тужилац може предложити окривљеном и његовом браниоцу закључење споразума о признању кривице, односно окривљени и његов бранилац могу јавном тужиоцу предложити закључење таквог споразума.

(2) Када се упути предлог из става 1. овог члана, странке и бранилац могу преговарати о условима признања кривице за кривично дело, односно кривична дела која се окривљеном стављају на терет.

(3) Споразум о признању кривице мора бити у писаном облику и може се поднети најкасније до завршетка првог рочишта за одржавање главног претреса.

(4) Споразум о признању кривице се, ако оптужница још није поднесена, подноси председнику већа из члана 24. став 6. овог законика, а након подношења оптужнице, споразум о признању кривице се подноси председнику већа.

(5) Окривљени и његов бранилац се могу у приговору против оптужнице позвати на закључени споразум о признању кривице.

Члан 282б

(1) Споразумом о признању кривице окривљени у потпуности признаје кривично дело за које се терети, односно признаје једно или више од кривичних дела учињених у стицају, која су предмет оптужбе, а окривљени и јавни тужилац се саглашавају:

1) о врсти и висини казне, односно о другим кривичним санкцијама које ће окривљеном бити изречене;

2) о одустајању јавног тужиоца од кривичног гоњења за кривична дела која нису обухваћена споразумом о признању кривице;

3) о трошковима кривичног поступка и о имовинскоправном захтеву;

4) о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу споразума о признању кривице, када је суд у потпуности прихватио споразум.

(2) У споразуму о признању кривице јавни тужилац и окривљени се могу сагласити о изрицању окривљеном казне која по правилу не може бити испод законског минимума за кривично дело које се окривљеном ставља на терет.

(3) Изузетно, када је то очигледно оправдано значајем признања окривљеног за разјашњење кривичног дела за које се терети, чије би доказивање без таквог признања било немогуће или знатно отежано, односно за спречавање, откривање или доказивање других кривичних дела, односно

због постојања нарочито олакшавајућих околности из члана 54. став 2. Кривичног законика, јавни тужилац и окривљени се могу сагласити да се окривљеном изрекне блажа казна у границама прописаним у члану 57. Кривичног законика.

(4) Окривљени се споразумом о признању кривице може обавезати на испуњење обавеза из члана 236. став 1. овог законика под условом да је с обзиром на природу обавеза могуће да их окривљени испуни до подношења споразума о признању кривице суду, односно да до подношења споразума о признању кривице суду, започне са испуњавањем обавеза.

(5) Окривљени може у споразуму о признању кривице прихватити обавезу да у одређеном року врати имовинску корист стечену извршењем кривичног дела, односно да врати предмет кривичног дела.

Члан 282в

(1) О споразуму о признању кривице одлучује суд, који споразум решењем може одбацити, усвојити или одбити.

(2) Када је споразум о признању кривице поднесен пре подношења оптужнице, о њему одлучује председник већа из члана 24. став 6. овог законика.

(3) Када је споразум о признању кривице поднесен након подношења оптужнице, односно ако се у приговору против оптужнице на такав споразум позивају окривљени, односно његов бранилац, о њему одлучује председник већа.

(4) Председник већа ће споразум о признању кривице одбацити ако је поднесен након што је завршено прво рочиште за одржавање главног претреса. Против решења о одбацивању споразума о признању кривице жалба није дозвољена.

(5) Суд о споразуму о признању кривице одлучује на рочишту, коме присуствују јавни тужилац, окривљени и бранилац, а о рочишту се обавештавају оштећени и његов пуномоћник. Ако окривљени сам не узме браниоца, поставиће му га суд по службеној дужности, најкасније осам дана пре почетка рочишта, а тако постављени бранилац ће своју дужност вршити док решење из става 9. овог члана не постане правноснажно, односно до доношења пресуда из члана 282д овог законика.

(6) Рочиште из става 5. овог члана је јавно (члан 291), а јавност се са целог тока рочишта или његовог дела, решењем суда може искључити само ако постоји неки од разлога из члана 292. овог законика, уз сходну примену одредаба члана 293. и члана 294. став 4. овог законика.

(7) Суд ће решењем одбацити споразум о признању кривице, ако на рочиште није дошао уредно позвани окривљени. Против решења о одбацивању споразума о признању кривице жалба није дозвољена. Рочиште из става 5. овог члана се може одржати и без присуства уредно позваног јавног тужиоца, о чему суд обавештава непосредно вишег јавног тужиоца.

(8) Суд ће образложеним решењем усвојити споразум о признању кривице и донети одлуку која одговара садржини споразума, ако утврди:

1) да је окривљени свесно и добровољно признао кривично дело, односно кривична дела која су предмет оптужбе и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди;

2) да је споразум закључен у складу са одредбама члана 282б ст. 2. и 3. овог законика;

3) да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума (члан 282б став 1), а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против одлуке суда донесене на основу споразума;

4) да постоје и други докази који поткрепљују признање кривице окривљеног;

5) да споразумом о признавању кривице нису повређена права оштећеног или да он није противан разлозима правичности.

(9) Када није испуњен један или више услова из става 8. овог члана, или када казна, односно друга кривична санкција утврђена у споразуму о признању кривице очигледно не одговара тежини кривичног дела које је окривљени признао, суд ће донети образложено решење којим се споразум о признању кривице одбија, а признање окривљеног дато у споразуму не може бити доказ у кривичном поступку.

(10) Када решење из става 9. овог члана постане правноснажно, споразум и сви списи који су са њим повезани, уништавају се пред судом, о чему се саставља службена белешка, а судија који је донео решење из става 9. овог члана не може учествовати у даљем поступку.

(11) Решење суда о споразуму о признању кривице се доставља јавном тужиоцу, окривљеном, браниоцу, оштећеном и његовом пуномоћнику.

Члан 282г

(1) Против решења суда о одбијању споразума о признању кривице, жалбу у року од осам дана од дана када им је решење достављено, могу изјавити јавни тужилац, окривљени и његов бранилац.

(2) Против решења суда о усвајању споразума о признању кривице, жалбу у року из става 1. овог члана, могу изјавити оштећени и његов пуномоћник.

(3) О жалби из ст. 1. и 2. овог члана одлучује веће из члана 24. став 6. овог законика, у чијем саставу не може бити судија који је донео решење које се побија жалбом.

(4) Веће које одлучује о жалби против решења о споразуму о признању кривице може жалбу одбацити ако је поднесена по протеку рока из става 1. овог члана, усвојити је или је одбити као неосновану.

(5) Против решења из става 4. овог члана жалба није дозвољена.

Члан 282д

(1) Када решење о усвајању споразума о признању кривице постане правноснажно, оно се сматра саставним делом оптужнице, ако је она већ поднесена, односно јавни тужилац у року од три дана саставља оптужницу у коју укључује споразум о признању кривице, ако оптужница претходно још није била поднесена, а председник већа без одлагања доноси пресуду којом окривљеног оглашава кривим и изриче му казну, односно другу кривичну санкцију и одлучује о осталим питањима предвиђеним у споразуму о признању кривице (члан 282б).

(2) Поред садржаја из споразума о признању кривице (члан 282б), пресуда из става 1. овог члана, сходно садржи и податке из члана 356. овог законика.

(3) Пресуда из става 1. овог члана се доставља лицима из члана 360. ст. 3. до 5. овог законика, са поуком да против ње жалба није дозвољена.

(4) Ако је споразумом о признању кривице предвиђено одустајање јавног тужиоца од кривичног гоњења за кривична дела која нису обухваћена споразумом о признању кривице (члан 282б став 1. тачка 2), суд у односу на та кривична дела, доноси пресуду из члана 354. овог законика, а оштећени нема право из члана 61. овог законика.”.

Члан 75.

У члану 283. став 2. после речи: „председника суда” додају се речи: „и председника непосредно вишег суда”, а после речи: „Председник суда” додају се речи: „и председник непосредно вишег суда”.

Члан 76.

Члан 292. мења се и гласи:

„Од отварања заседања па до завршетка главног претреса, веће може у свако доба, по службеној дужности или по предлогу странака, али увек по узимању њихових изјава, искључити јавност за цео главни претрес или један његов део, ако то захтевају интереси заштите морала, заштите јавног поретка, заштите националне безбедности, заштите малолетника или заштите приватног живота учесника у поступку, или када је то, по мишљењу суда, неопходно с обзиром на посебне околности због којих би јавност могла да повреди интересе правде.”.

Члан 77.

У члану 296. став 1. после речи: „оптуженог,” додаје се реч: „испитује”.

Члан 78.

Члан 299. мења се и гласи:

„Члан 299.

(1) Ако оптужени, бранилац, оштећени, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач или друго лице које присуствује главном претресу омета ред, нарушава достојанство суда или не поштује наређења председника већа за одржавање реда, председник већа га може опоменути, односно наредити да се удаљи из суднице, а може га казнити и новчаном казном до 500.000 динара.

(2) Ако лице из става 1. овог члана, осим оптуженог и браниоца и након што су му изречене санкције из става 1. овог члана настави са нарушавањем реда или не поштује наређења председника већа за одржавање реда, тако да тиме исказује теже непоштовање суда и озбиљно омета главни претрес, председник већа ће направити посебан записник у који ће унети изјаве тог лица и описати његово понашање, који ће заједно са копијом записника о главном претресу, а по потреби и копијом осталих списа, доставити председнику суда. Председник суда може у року од петнаест дана донети решење о кажњавању новчаном казном до 500.000 динара или казном затвора до 15 дана, односно може лицу из става 1. овог члана изрећи обе ове казне.

(3) Против решења о кажњавању из ст. 1. и 2. овог члана, може се уложити жалба већу из члана 24. став 6. овог законика. Жалба не одлаже извршење решења, нити представља разлог за прекид или одлагање главног претреса. Већу које решава о жалби, председник већа, односно председник

суда, доставља копију записника о главном претресу, а по потреби и копију осталих списа.

(4) Изузетно, веће може опозвати решење о кажњавању из става 1. овог члана, ако се кажњено лице извини суду и обећа да више неће ометати ред у судници.

(5) Против других одлука које се односе на одржавање реда и управљање главним претресом, није дозвољена жалба.

(6) Кажњавање из ст. 1. и 2. овог члана не искључује кривично гоњење кажњеног лица, ако је његовом радњом истовремено учињено и кривично дело, када ће се поступити према члану 301. овог законика.

(7) Ако је оптужени удаљен из суднице, председник већа ће наредити да се он врати у судницу одмах по завршетку радње у току које је удаљен. Ако оптужени настави да омета ред у судници, веће ће донети одлуку о његовом поновном удаљивању за одређено време, а ако је оптужени већ саслушан на главном претресу, онда и за све време док траје доказни поступак. Пре завршетка доказног поступка, председник већа ће обезбедити присуство оптуженог, обавестиће га о току главног претреса, упознати га са исказима претходно саслушаних саопштених, односно омогућити му да прочита записнике о тим исказима, ако то оптужени жели и позвати га да се изјасни о оптужби, ако то није раније већ учинио. Ако би оптужени наставио да нарушава ред и да вређа достојанство суда, веће га може поново удаљити из заседања, а у том случају главни претрес ће се довршити без присуства оптуженог, а пресуду ће му саопштити председник већа или судија-члан већа у присуству записничара.

(8) Браниоцу или пуномоћнику који после казне продужи да нарушава ред, веће може ускратити даљу одбрану, односно заступање на главном претресу и у том случају странка ће се позвати да узме другог браниоца, односно пуномоћника. Ако оптужени који није саслушан то није у могућности да учини, односно ако у случају обавезне одбране суд не може без штете за одбрану да постави новог браниоца, главни претрес ће се прекинути или одложити, а бранилац се обавезује да сноси трошкове таквог прекида или одлагања. Ако приватни тужилац или оштећени као тужилац не узму другог пуномоћника, веће може одлучити да се главни претрес настави без пуномоћника, ако оцени да његово одсуство не би било штетно за интересе заступаног, а ако се претрес прекине или одложи онда када није могућ његов наставак без пуномоћника, пуномоћник се обавезује да сноси трошкове таквог прекида или одлагања. Решење о томе, са образложењем, уноси се у записник о главном претресу. Против овог решења посебна жалба није дозвољена.

(9) Ако суд удаљи из суднице оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца или њиховог законског заступника, главни претрес ће се наставити и у њиховој одсутности.

(10) Ако јавни тужилац или лице које га замењује, омета ред, нарушава достојанство суда или не поштује наређења председника већа за одржавање реда, председник већа ће га опоменути, опомену ће унети у записник о главном претресу и о томе обавестити надлежног јавног тужиоца и непосредно вишег јавног тужиоца. Председник већа може и прекинути главни претрес и од надлежног јавног тужиоца затражити да одреди друго лице да заступа оптужницу.

(11) Кад председник већа или веће казни адвоката или адвокатског приправника који омета ред, нарушава достојанство суда или не поштује наређења председника већа за одржавање реда, председник већа ће о томе

обавестити надлежну адвокатску комору, која је дужна да председника већа и председника суда у року од два месеца од дана пријема обавештења, обавести о мерама које је предузела.

Члан 79.

У члану 305. став 1. у другој реченици после речи: „браниоца” брише се запета и речи: „ако се оптужени са тим сагласи”.

Члан 80.

У члану 308. став 1. после речи: „нове доказе,” додају се речи: „за чије је прибављање неопходно дуже време”.

Члан 81.

Члан 309. мења се и гласи:

„Члан 309.

(1) Главни претрес који је одложен мора почети изнова ако се изменио састав већа, с тим што веће може одлучити, по узимању изјава од странака, да се сведоци и вештаци не испитују поново, него да се прочитају њихови искази дати на ранијем главном претресу.

(2) Главни претрес који је одложен, а одржава се пред истим већем, наставиће се, а председник већа ће укратко изнети ток ранијег главног претреса, с тим што веће може и у овом случају одлучити да главни претрес почне изнова.

(3) Главни претрес који је одложен, а одржава се пред другим председником већа, мора почети изнова и сви докази се морају поново извести.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, председник већа може, по узимању изјава од странака, захтевати од већа из члана 24. став 6. овог законика да одлучи да се одређени докази не изводе поново.

(5) Ако веће из члана 24. став 6. овог законика установи да је због протеча времена, заштите сведока или других важних разлога оправдано да се одређени сведоци и вештаци не испитују поново, решењем ће одлучити да се прочитају записници о њиховом испитивању на ранијем главном претресу. Против овог решења жалба није дозвољена.

(6) О сваком одлагању које траје дуже од два месеца, председник већа је дужан да обавести председника суда.”.

Члан 82.

Члан 310. мења се и гласи:

„Члан 310.

(1) Осим случајева предвиђених у овом закону, председник већа може прекинути главни претрес због прибављања одређених доказа у кратком времену, припремања оптужбе или одбране, одмора или истека радног времена.

(2) Прекинути главни претрес наставља се, по правилу, наредног радног дана.

(3) Прекинути главни претрес наставља се увек пред истим већем.

(4) Ако се главни претрес не може наставити пред истим већем или ако је прекид главног претреса трајао дуже од осам дана, поступиће се по одредбама члана 309. овог законика.”.

Члан 83.

У члану 320. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„(2) После тога, председник већа ће упитати оптуженог да ли признаје да је учинио кривично дело за које је оптужен и позвати га да се, ако то жели, изјасни о оптужби и изнесе своју одбрану. Оптужени није дужан да се изјасни о оптужби нити да износи своју одбрану.

(3) Одбијање оптуженог да одговори на питање из става 2. овог члана сматраће се порицањем.”.

После става 3. додају се нови ст. 4. до 7. који гласе:

„(4) Када оптужени заврши свој исказ, питања му могу постављати најпре тужилац, затим бранилац оптуженог, после њега председник већа и чланови већа, а затим оштећени или његов законски заступник и пуномоћник, саоптужени и његов бранилац и вештаци.

(5) Оштећени, законски заступник и пуномоћник оштећеног и вештаци могу непосредно оптуженом постављати питања уз одобрење председника већа.

(6) Председник већа ће забранити питање или одговор на већ постављено питање ако је оно недозвољено (члан 90. став 1) или се не односи на предмет оптужбе. Сматраће се да се на предмет оптужбе односи питање којим се проверава веродостојност исказа. Странке могу захтевати да о забрани одлучи веће.

(7) Председник већа може увек поставити питање које доприноси потпунијем или јаснијем одговору на питање постављено од стране других учесника у поступку.”.

Досадашњи став 4. постаје став 8.

Члан 84.

Члан 322. брише се.

Члан 85.

У члану 326. став 3. брише се.

Члан 86.

У члану 327. речи: „ у случају прописаном у члану 94. овог законика и кад су у питању докази од којих зависи врста и мера кривичне санкције” замењују се речима: „доказа од којих зависи оцена да ли признање испуњава претпоставке из члана 94. овог законика, као и доказа од којих зависи одлука о врсти и мери кривичне санкције.”.

Члан 87.

У члану 328. додају се нови ст. 1. и 2. који гласе:

„(1) Докази се изводе оним редом који утврди председник већа. По правилу, прво ће се извести докази које предложи тужилац, затим докази које предложи одбрана, а на крају докази чије извођење веће одреди по службеној

дужности и по предлогу оштећеног. Ако обе странке предложе исти доказ, предност у извођењу тог доказа има странка која је прва ставила доказни предлог.

(2) Ако оштећени који је присутан треба да се испита као сведок, његово испитивање ће се обавити пре осталих сведока.”.

Досадашњи ст. 1. до 4. постају ст. 3. до 6.

Члан 88.

Члан 331. мења се и гласи:

„(1) Сведоку и вештаку непосредно постављају питања странке, председник већа и чланови већа. Ако се странке не сагласе о друкчијем редоследу, питања најпре поставља странка која је предложила сведока или вештака, затим супротна странка, после ње председник и чланови већа, а затим оштећени или његов законски заступник и пуномоћник, саоптужени и вештаци. Ако је суд одредио извођење доказа без предлога странака, питања први постављају председник и чланови већа, затим тужилац, оптужени и његов бранилац, оштећени или његов законски заступник и пуномоћник и вештаци. Странка која је предложила сведока или вештака може после свих да постави допунска питања.

(2) Оштећени, или његов законски заступник и пуномоћник, као и вештаци могу непосредно постављати питања уз одобрење председника већа.

(3) Председник већа ће забранити питање или одговор на већ постављено питање ако је оно недозвољено (члан 103. став 1) или се не односи на предмет. Странке могу захтевати да о забрани одлучи веће.

(4) Председник већа може увек поставити питање које доприноси потпунијем или јаснијем одговору на питање постављено од стране других учесника у поступку.”.

Члан 89.

У члану 333. став 1. реч: „саслушању” замењује се речима: „узимању изјава од”.

Члан 90.

У члану 335. реч: „саслушању” замењује се речима: „узимању изјава од”.

Члан 91.

У члану 337. став 1. реч: „саоптужених” замењује се речју: „саокривљених”.

У ставу 2. речи: „њиховом саслушању” замењују се речима: „узимању њихових изјава”.

Члан 92.

У члану 344. речи: „и ставиће и образложити предлог о кривичној одговорности оптуженог” бришу се.

Члан 93.

У члану 345. речи: „кривичној одговорности” замењују се речима: „кривичном делу”.

Члан 94.

У члану 355. тачка 2) брише се.

Досадашња тачка 3) постаје тачка 2).

Члан 95.

У члану 356. став 1. тачка 7) после речи: „поступка” брише се запета и додаје се реч: „и”, после речи: „имовинскоправном захтеву” запета се замењује тачком, а речи: „као и томе да се правноснажна пресуда има јавно објавити” бришу се.

У ставу 2. после речи: „назначити” додају се речи: „да ли је новчана казна одмерена и изречена у дневним износима или у одређеном износу и”, а после речи: „платити” додаје се запета и реч: „као”.

После става 2. додају се ст. 3. до 5. који гласе:

„(3) Ако је оптужени осуђен на казну рада у јавном интересу, у пресуди ће се навести врста и трајање рада и начин замене ове казне казном затвора у случају да оптужени не обави рад у целости или у једном делу.

(4) Ако је оптужени осуђен на казну одузимања возачке дозволе, у пресуди ће се изрећи трајање ове казне и начин њене замене казном затвора у случају да оптужени управља моторним возилом за време трајања казне одузимања возачке дозволе.

(5) Ако је оптуженом изречена условна осуда са заштитним надзором, у пресуди ће се навести садржина, трајање и последице неиспуњења обавезе заштитног надзора.”.

Члан 96.

У члану 358. став 1. речи: „став 2. тач. 1) и 3)” замењују се речима: „став 1. тач. 1) и 3)”.

У ставу 2. после речи: „новчану казну,” додају се речи: „на казну рада у јавном интересу или на казну одузимања возачке дозволе,”.

У ставу 5. речи: „став 1. тачка 2)” замењују се речима: „став 1. тачка 6)”.

У ставу 6. речи: „правноснажности пресуде” замењује се речима: „упућивања оптуженог, односно осуђеног у установу за издржавање казне”.

Члан 97.

У члану 360. став 1. мења се и гласи:

„(1) Пресуда која је објављена мора се писмено израдити и послати у року од осам дана по објављивању, а у сложеним стварима, изузетно у року које одреди председник непосредно вишег суда. Ако пресуда није израђена и послата у тим роковима, председник већа је дужан да писмено обавести председника суда и председника непосредно вишег суда због чега то није учињено. Председник суда и председник непосредно вишег суда ће предузети мере да се пресуда што пре изради и пошаље.”.

Члан 98.

У члану 361. став 7. речи: „и кривична одговорност” бришу се.

Члан 99.

У члану 367. тачка 4) мења се и гласи:

„4) због одлуке о кривичним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка и имовинскоправним захтевима.”.

Члан 100.

У члану 369. тачка 2) брише се.

Досадашње тач. 3) до 6) постају тач. 2) до 5).

Члан 101.

У члану 371. став 1. речи: „тачка 5” замењују се речима: „тачка 4”.

У ставу 2. речи: „тачка 5)” замењују се речима: „тачка 4)”.

Став 3. мења се и гласи:

„(3) Одлука о имовинскоправном захтеву или о трошковима кривичног поступка може се побијати ако је неправилна или супротна законским одредбама.”.

Став 4. брише се.

Члан 102.

У члану 377. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„(5) Изузетно од става 1. овог члана претрес пред другостепеним судом мора се одржати ако је у истом кривичном предмету пресуда једном била укинута.”.

Члан 103.

У члану 385. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Изузетно од одредаба става 1. овог члана, у случају да је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, другостепени суд ће у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 104.

У члану 391. став 3. речи: „тачка 2)” замењује се речима: „тачка 6)”.

Члан 105.

У члану 395. став 1. мења се и гласи:

„(1) Против пресуде другостепеног суда дозвољена је жалба суду који одлучује у трећем степену само у случају ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду којом је оптужени ослобођен од оптужбе и изрекао пресуду којом се оптужени оглашава кривим.”.

Члан 106.

У члану 401. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„(4) Када суд, решавајући по жалби против решења којим се о одређује, укида или продужава притвор, решење укине и предмет упути на поновно одлучивање, дужан је да истовремено одлучи и о притвору. ”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 107.

Члан 405. мења се и гласи:

"Члан 405.

(1) Правноснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка:

1) ако је у две или више пресуда, односно решења о кажњавању против истог осуђеног правноснажно изречено више казни, а нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају;

2) ако је приликом изрицања јединствене казне, применом одредаба о стицају, узета као утврђена и казна која је већ обухваћена у казни изреченој по одредбама о стицају у некој ранијој пресуди, односно решењу о кажњавању;

3) ако се правноснажна пресуда којом је за више кривичних дела изречена јединствена казна не би могла у једном делу извршити због амнестије, помиловања или из других разлога;

4) ако се по правноснажности пресуде појаве околности којих није било кад се изрицала пресуда или суд за њих није знао иако су постојале, а оне би очигледно довеле до блаже осуде.

(2) У случају из тачке 1) став 1. овог члана, суд ће новом пресудом преиначити раније пресуде, односно решења о кажњавању, у погледу одлука о казни и изрећи јединствену казну. За доношење нове пресуде надлежан је првостепени суд који је судио у ствари у којој је изречена најстрожа врста казне, а код истоврсних казни - суд који је изрекао највећу казну, а ако су казне једнаке - суд који је последњи изрекао казну.

(3) У случају из тачке 2) став 1. овог члана, преиначиће своју пресуду, односно решење о кажњавању, суд који је приликом изрицања јединствене казне погрешно узео у обзир казну која је већ обухваћена у некој ранијој пресуди, односно решењу о кажњавању.

(4) У случају из тачке 3) став 1. овог члана, суд који је судио у првом степену преиначиће ранију пресуду у погледу казне и изрећи нову казну или ће утврдити колико се од казне изречене ранијом пресудом има извршити.

(5) У случају из тачке 4) став 1. овог члана, суд који је судио у првом степену преиначиће ранију пресуду у погледу одлуке о казни и изрећи нову казну.

(6) Нову пресуду доноси суд у седници већа на предлог јавног тужиоца или осуђеног, а по саслушању противне странке.

(7) Ако су у случају из тач. 1) и 2) става 1. овог члана, приликом изрицања казне узете у обзир и пресуде, односно решења о кажњавању других судова, оверени препис нове правноснажне пресуде доставиће се и тим судовима."

Члан 108.

После члана 405. додаје се члан 405а који гласи:

„Члан 405а

(1) Правноснажна пресуда се може преиначити и без понављања кривичног поступка у складу са чланом 504ћ став 3. овог законика.

(2) Предлог за преиначење правноснажне пресуде без понављања поступка подноси јавни тужилац у року од месец дана од дана правноснажности осуђујуће пресуде из члана 504ћ став 3. овог законика.

(3) За доношење нове пресуде надлежан је суд који је судио у првом степену лицу из члана 504ћ став 1. овог законика.

(4) Ако суд оцени да су испуњени услови из члана 504ћ став 3. овог законика, изречену казну ће умањити најмање за једну половину.”.

Члан 109.

У члану 414. после речи: „пресуда” додају се запета и речи: „као и кад је захтев поднесен због повреде права осуђеног у кривичном поступку, која је утврђена одлуком Уставног суда или међународног суда, у складу са потврђеним међународним уговором, а повреда је била од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.”.

Члан 110.

Наслов изнад члана 415. и чл. 415. до 418. бришу се.

Члан 111.

У члану 421. друга реченица брише се.

Члан 112.

Наслов изнад члана 428. и чл. 428. до 432. бришу се.

Члан 113.

У наслову пододељка Д. изнад Главе XXVI после речи: „ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА” запета се замењује речју: „И”, а речи: „И ЗА ПОСТУПАК ПРЕМА МАЛОЛЕТНИЦИМА” бришу се.

Члан 114.

У члану 433. став 1. речи: „три године” замењују се речима: „пет година”.
Ставови 2. до 6. бришу се.

Члан 115.

У члану 436. став 1. тачка 2) после речи: „прети” додају се речи: „или да ће поновити кривично дело”.

Члан 116.

У члану 441. став 1. речи: „тач. 1) до 3)” замењују се речима: „тач. 1) и 2)”, а речи: „тачки 4)” замењују се речима: „тачки 3)”.

У ставу 2. реч: „окривљеном” замењује се речју: „осумњиченом”.

Члан 117.

У члану 446. став 3. после речи: „осуду,” додају се речи: „казну одузимања возачке дозволе, казну рада у јавном интересу,”.

У ставу 10. речи: „у својству тужиоца” бришу се.

Члан 118.

У члану 447. став 1. реч: „окривљеног” замењује се речју: „осумњиченог”, а реч: „Окривљеном” замењује се речју: „Осумњиченом”.

У ставу 2. речи: „измирења странака” замењује се речима: „измирења приватног тужиоца и осумњиченог”, а речи: „од странака” замењују се речима: „од њих”.

У ставу 4. реч: „окривљени” замењује се речју: „осумњичени”.

Члан 119.

У члану 450. после речи: „казну” додаје се запета и речи: „казну рада у јавном интересу, казну одузимања возачке дозволе”.

Члан 120.

У члану 451. став 1. реч: „окривљеном” замењује се речју: „осумњиченом”.

У ставу 3. реч: „новчаној” брише се.

Члан 121.

У члану 457. став 1. после речи: „новчану казну,” додају се речи: „казну рада у јавном интересу, казну одузимања возачке дозволе,”.

Члан 122.

У члану 461. став 2. мења се и гласи:

„(2) Ако решење о судској опоми садржи одлуку о мери безбедности или о одузимању имовинске користи, може се побијати због основа наведеног у члану 371. став 2. овог законика.”.

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„(3) Ако решење о судској опоми садржи одлуку о имовинскоправном захтеву или о трошковима кривичног поступка може се побијати због основа наведеног у члану 371. став 3. овог законика.”.

Члан 123.

У члану 462. речи: „тач. 1) до 4)” замењују се речима: „тач. 1) до 3)”, а речи: „или о јавном објављивању” бришу се.

Члан 124.

Наслов изнад Главе XXIXа и Глава XXIXа мења се и гласи:

„Глава XXIXa

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ЗА КРИВИЧНА ДЕЛА ОРГАНИЗОВАНОГ
КРИМИНАЛА, КОРУПЦИЈЕ И ДРУГА ИЗУЗЕТНО ТЕШКА КРИВИЧНА ДЕЛА

1. Опште одредбе

Члан 504a

(1) Одредбе ове главе садрже поједина посебна правила поступка за кривична дела организованог криминала, корупције и друга изузетно тешка кривична дела.

(2) Ако одредбама ове главе за случајеве из става 1. овог члана није посебно прописано, сходно ће се примењивати остале одредбе овог закона.

(3) Организовани криминал из става 1. овог члана представља вршење кривичних дела од стране организоване криминалне групе или њених припадника.

(4) Под организованом криминалном групом из става 3. овог члана подразумева се група од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради стицања, посредно или непосредно, финансијске или друге користи.

(5) У кривична дела корупције из става 1. овог члана и ако нису резултат деловања организоване криминалне групе, спадају кривична дела: злоупотреба службеног положаја (члан 359. Кривичног закона), трговина утицајем (члан 366. Кривичног закона), примање мита (члан 367. Кривичног закона) и давање мита (члан 368. Кривичног закона).

(6) У друга изузетно тешка кривична дела из става 1. овог члана и ако нису резултат деловања организоване криминалне групе, спадају кривична дела: убиство (члан 113. Кривичног закона), тешко убиство (члан 114. Кривичног закона), отмица (члан 134. ст. 1. до 4. Кривичног закона), разбојништво (члан 206. став 2. Кривичног закона), изнуда (члан 214. ст. 3. и 4. Кривичног закона), фалсификовање новца (члан 223. ст. 1. до 3. Кривичног закона), прање новца (члан 231. ст. 1. до 4. Кривичног закона), неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога (члан 246. ст. 1. и 3. Кривичног закона), кривична дела против уставног уређења и безбедности Републике Србије (чл. 305. до 321. Кривичног закона), недозвољена производња, ношење, држање и промет оружја и експлозивних материја (члан 348. став 3. Кривичног закона), недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи (члан 350. ст. 2. и 3. Кривичног закона), трговина људима (члан 388. ст. 1. до 6, 8. и 9. Кривичног закона), трговина малолетним лицима ради усвојења (члан 389. ст. 1. и 2. Кривичног закона), међународни тероризам (члан 391. Кривичног закона), узимање талаца (члан 392. Кривичног закона) и финансирање тероризма (члан 393. Кривичног закона).

(7) Одредбе ове главе које се односе на кривична дела из става 3. овог члана примењују се и у поступку за кривична дела из чл. 370. до 384. и чл. 385. и 386. Кривичног закона, као и у поступку за тешка кршења међународног хуманитарног права извршена на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године, која су наведена у статуту Међународног кривичног суда за бившу Југославију.

(8) Одредбе ове главе које се односе на кривична дела из става 3. овог члана примењују се и у поступку за кривична дела из члана 322. ст. 3. и 4,

члана 323. ст. 3. и 4, члана 335, члана 336. ст. 1, 2. и 4, члана 336б, члана 337. ст. 1, 3. и 4. и члана 339. Кривичног законика, ако су извршена у вези са кривичним делима из става 3. овог члана, као и у поступку за кривично дело из члана 333. Кривичног законика, ако је извршено у вези са кривичним делима из ст. 3. и 7. овог члана.

Члан 504б

Државни органи и службена лица која учествују у кривичном поступку за кривична дела из члана 504а овог законика дужни су да поступају хитно.

Члан 504в

(1) Подаци о преткривичном и истражном поступку за кривична дела из члана 504а овог законика представљају службену тајну. Осим службених лица те податке не могу одавати ни други учесници поступка којима они постану доступни. Службено лице пред којим се води поступак дужно је да учесника поступка обавести о дужности чувања тајне.

(2) Подаци о преткривичном и истражном поступку који се односе на кривична дела из члана 504а овог законика могу се објавити само на основу писменог одобрења надлежног јавног тужиоца, односно истражног судије.

Члан 504г

(1) У поступку за кривична дела из члана 504а став 3. овог законика у првом степену суди веће састављено од тројице судија, а у другом степену веће састављено од петорице судија.

(2) Жалбу против пресуде првостепеног суда у поступку за кривична дела из члана 504а став 3. овог законика овлашћена лица могу изјавити у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Члан 504д

(1) У поступку за кривична дела из члана 504а став 3. овог законика не примењују се посебне одредбе о скраћеном поступку (Глава XXVI) и о поступку за изрицање кривичних санкција без главног претреса (Глава XXVII).

(2) Према притвореном организатору и члановима организоване криминалне групе у поступку за кривична дела из члана 504а став 3. овог законика могу се применити и мере посебног надзора прописане посебним законом.

Члан 504ђ

(1) Ако органи унутрашњих послова сазнају да се припрема или да је учињено кривично дело из члана 504а овог законика, дужни су да о томе одмах обавесте надлежног јавног тужиоца.

(2) Јавни тужилац може захтевати да органи унутрашњих послова предузму одређене мере или радње у датом року и да га о томе обавесте.

(3) Неизвршење захтева из става 2. овог члана или прекорачење одређеног рока орган унутрашњих послова дужан је да јавном тужиоцу посебно образложи.

(4) Искazi и обавештења које је јавни тужилац прикупио у преткривичном поступку могу се користити као доказ у кривичном поступку, али се одлука не може заснивати само на њима.

2. Мере органа гоњења за откривање и доказивање кривичних дела из члана 504а овог законика

1) Надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникације

Члан 504е

(1) На писмени и образложени предлог јавног тужиоца истражни судија може наредити надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација другим техничким средствима и оптичка снимања лица за које постоје основи сумње да је учинило кривично дело из члана 504а овог законика, ако се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано.

(2) Мере из става 1. овог члана изузетно се могу одредити и ако постоје основи сумње да се припрема неко од кривичних дела из члана 504а овог законика, а околности случаја указују да се на други начин кривично дело не би могло открити, спречити или доказати, или би то изазвало несразмерне тешкоће или велику опасност.

(3) Мере из става 1. овог члана одређује истражни судија образложеном наредбом. У наредби се наводе подаци о лицу према којем се мера примењује, основи сумње, начин спровођења, обим и трајање мера. Мере могу трајати најдуже шест месеци, а због важних разлога могу бити продужене још највише два пута у трајању од по три месеца. Извођење мера се прекида чим престану разлози за њихову примену.

Члан 504ж

(1) Наредбу истражног судије из члана 504е став 1. овог законика извршавају органи унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције или Војно-безбедносне агенције. О извршењу мере органи унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције и Војно-безбедносне агенције сачињавају дневне извештаје које заједно са прикупљеним снимцима достављају истражном судији и јавном тужиоцу на њихов захтев.

(2) Поштанска, телеграфска и друга предузећа, привредна друштва и лица регистрована за преношење информација дужна су да органима унутрашњих послова, Безбедносно-информативној агенцији и Војно-безбедносној агенцији омогуће извршење мера из члана 504е става 1. овог законика.

(3) Снимања из члана 504е став 1. овог законика могу се по наредби истражног судије обавити и на јавним местима и у просторијама које нису станови.

(4) Док мера траје, наредба истражног судије и поступак њеног извршења сматрају се службеном тајном.

Члан 504з

(1) По извршењу мера из члана 504е став 1. овог законика, органи унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције и Војно-безбедносне агенције доставиће истражном судији снимке и посебан извештај који садржи: време почетка и завршетка мере, податке о службеном лицу које је меру спровело, опис техничких средстава која су примењена, број и идентитет лица обухваћених мером и оцену о сврсисходности и резултатима примењене мере.

(2) Истражни судија може одредити да се снимци добијени употребом техничких средстава у целини или делимично препишу и опишу. Истражни

судија ће доставити јавном тужиоцу сав материјал добијен спровођењем мера из члана 504е став 1. овог законика.

(3) Ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са материјалом из става 2. овог члана или ако изјави да га неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, истражни судија ће донети решење о уништењу прикупљеног материјала. О доношењу решења истражни судија може обавестити лице према коме су спровођене мере из члана 504е став 1. овог законика, уколико је у току спровођења мере утврђен његов идентитет. Материјал се уништава под надзором истражног судије. О радњама из овога става истражни судија ће саставити записник.

(4) Ако је у примени мера из члана 504е став 1. овог законика поступљено супротно одредбама овог законика или наредби истражног судије, на прикупљеним подацима се не може заснивати судска одлука. На добијене податке и обавештења сходно ће се примењивати одредбе члана 99. овог законика. Одредбе члана 178. став 1, члана 273. став 4, члана 337. став 3. и члана 374. став 4. овог законика сходно ће се примењивати и на снимке сачињене супротно одредбама чл. 504е до 504з овог законика.

(5) Ако је применом мера из члана 504е став 1. овог законика прикупљен материјал који се односи на кривично дело које није било обухваћено наредбом истражног судије из члана 504е став 3. овог законика, такав материјал се може користити у кривичном поступку само ако се односи на кривично дело које спада у кривична дела предвиђена у члану 504а овог законика.

2) Пружање симулованих пословних услуга и пружање симулованих правних послова

Члан 504и

(1) Ако постоје основи сумње да је учињено кривично дело из члана 504а овог законика истражни судија може, на захтев јавног тужиоца, одобрити пружање симулованих пословних услуга и склапање симулованих правних послова, ако се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано.

(2) Мера из става 1. овог члана изузетно се може одредити и ако постоје основи сумње да се припрема неко од кривичних дела из члана 504а овог законика, а околности случаја указују да се на други начин дело не би могло открити, спречити или доказати, или би то изазвало несразмерне тешкоће или велику опасност.

(3) Писмена и образложена наредба истражног судије којом се одређује мера из става 1. овог члана садржи податке о лицу према којем се мера спроводи, законски назив и опис кривичног дела, начин, обим, место и трајање мере.

(4) Мера из става 1. овог члана може трајати шест месеци. На образложени предлог јавног тужиоца истражни судија може продужити трајање мере највише за још три месеца. Приликом одређивања и продужења мере истражни судија ће посебно оценити да ли би се исти резултат могао постићи на начин којим се мање ограничавају права грађана.

Члан 504ј

(1) Меру из члана 504и став 1. овог законика извршавају овлашћена службена лица органа унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције, Војно-безбедносне агенције или друго лице које, на предлог органа

унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције или Војно-безбедносне агенције, одреди истражни судија. О извршењу мере овлашћено службено лице сачињава дневне извештаје које заједно са прикупљеном документацијом доставља истражном судији и јавном тужиоцу.

(2) По извршењу мере из члана 504и став 1. овог законика орган унутрашњих послова, Безбедносно-информативна агенција или Војно-безбедносна агенција доставља истражном судији и јавном тужиоцу посебан извештај у коме се наводи: време почетка и завршетка мере, подаци о лицу које је спровело меру, опис техничких средстава која су примењена, број и идентитет лица обухваћених мером и резултати примењене мере.

(3) Уз извештај из става 2. овог члана орган унутрашњих послова, Безбедносно-информативна агенција или Војно-безбедносна агенција доставља јавном тужиоцу целокупну документацију о предузетој мери, видео, звучне или електронске записе и све друге доказе који су прикупљени применом мере.

(4) Лице које извршавајући наредбу истражног судије пружа симуловане пословне услуге и склапа симуловане правне послове не чини кривично дело, ако је радња коју предузима Кривичним закоником предвиђена као радња кривичног дела.

Члан 504к

(1) Ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са документацијом из члана 504ј став 3. овог законика или ако изјави да је неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, истражни судија ће поступити у складу са одредбом члана 504з став 3. овог законика.

(2) Ако је применом мере из члана 504и став 1. овог законика прикупљен материјал који се односи на кривично дело које није било обухваћено наредбом истражног судије из члана 504и став 3. овог законика, такав материјал се може користити у кривичном поступку само ако се односи на кривично дело које спада у кривична дела предвиђена у члану 504а овог законика.

3) Контролисана испорука

Члан 504л

(1) Републички јавни тужилац, односно други јавни тужилац надлежан за територију Републике Србије може одобрити контролисану испоруку, којом се дозвољава да незаконите или сумњиве пошиљке изађу, пређу или уђу на територију једне или више држава, уз знање и под надзором њихових надлежних органа у циљу прикупљања доказа и идентификовања лица умешаних у извршење кривичног дела.

(2) Меру из става 1. овог члана и начин спровођења те мере спроводе органи унутрашњих послова или други државни органи које одреди Републички јавни тужилац, односно други јавни тужилац надлежан за територију Републике Србије.

(3) Контролисана испорука се спроводи уз сагласност надлежних органа заинтересованих држава и на основу узајамности, у складу са потврђеним међународним уговорима, којима се детаљније уређује садржај ове мере.

(4) Мера из става 1. овог члана може се предузети ако откривање и лишење слободе осумњичених који су укључени у вршење кривичних дела из члана 504а овог законика на други начин не би било могуће, или би било знатно отежано, нарочито у случајевима незаконитог превоза опојних дрога, оружја и

других предмета проистеклих из вршења кривичних дела или који служе као средства за вршење кривичних дела.

(5) Ако међународним уговором није другачије предвиђено, мере из става 1. овог члана ће се предузети ако су се надлежни органи држава преко којих пролазе незаконите или сумњиве пошилике претходно сагласили:

1) да одређене незаконите или сумњиве пошилике изађу и уђу, односно пређу преко територије домаће државе;

2) да ће прелаз и испорука незаконитих или сумњивих пошилики бити непрестано надзирана од стране надлежних органа државе на чијој се територији налазе;

3) да ће бити предузете радње у циљу кривичног гоњења свих лица која су учествовала у испоруци незаконитих или сумњивих пошилики;

4) да ће надлежни државни органи других држава бити редовно обавештавани о току и исходу кривичног поступка против окривљених за кривична дела која су била предмет контролисане испоруке.

(6) Републички јавни тужилац, односно други јавни тужилац надлежан за територију Републике Србије одређује начин спровођења мере из става 1. овог члана.

(7) По извршењу мера из става 1. овог члана овлашћено службено лице органа унутрашњих послова, односно другог државног органа, подноси Републичком јавном тужиоцу, односно другом јавном тужиоцу надлежном за територију Републике Србије извештај који садржи: податке о времену почетка и завршетка мере, податке о службеном лицу које је спровело меру, опис примењених техничких средстава, податке о броју и идентитету обухваћених лица и резултатима примењене мере.

4) Аутоматско рачунарско претраживање личних и других са њима повезаних података

Члан 504љ

(1) Аутоматско рачунарско претраживање личних и других са њима повезаних података и њихова електронска обрада може се предузети ако постоје основи сумње да је учињено кривично дело из члана 504а овог законика, ако се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано.

(2) Мера из става 1. овог члана изузетно се може одредити и ако постоје основи сумње да се припрема неко од кривичних дела из члана 504а овог законика, а околности случаја указују да се на други начин дело не би могло открити, спречити или доказати, или би то изазвало несразмерне тешкоће или велику опасност.

(3) Мера из става 1. овог члана се састоји у аутоматском претраживању већ похрањених личних и других, са њима непосредно повезаних података и у њиховом аутоматском поређењу са подацима који се односе на кривично дело из става 1. овог члана и на осумњиченог, да би се као могући осумњичени искључила лица у погледу којих не постоји вероватноћа да су повезана са кривичним делом.

(4) Меру из става 1. овог члана наређује истражни судија, на предлог јавног тужиоца. Наредба истражног судије садржи: законски назив кривичног дела из става 1. овог члана, опис података које је потребно аутоматски прикупити и проследити, означавање државног органа који је дужан да аутоматски

прикупља тражене податке и доставља их јавном тужиоцу и органу унутрашњих послова, обим посебне доказне радње и време њеног трајања.

(5) Мера из става 1. овог члана може трајати највише шест месеци, а из важних разлога њено трајање се може продужити за још три месеца.

(6) Меру из става 1. овог члана спроводе органи унутрашњих послова, Безбедносно-информативна агенција, Војно-безбедносна агенција, органи царинске службе или други државни органи, односно друга правна лица која на основу закона врше одређена јавна овлашћења.

(7) Ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са подацима прикупљеним применом мере из става 3. овог члана или ако изјави да их неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, истражни судија ће поступити у складу са одредбом члана 504з став 3. овог законика.

3. Посебне мере органа гоњења за откривање и доказивање кривичних дела из члана 504а став 3. овог законика

1) Прикривени иследник

Члан 504м

(1) Истражни судија може, на захтев јавног тужиоца, одредити да се ангажује прикривени иследник када постоје основи сумње да је учињено кривично дело из члана 504а став 3. овог законика, ако се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано.

(2) Мера из става 1. овог члана изузетно се може одредити и ако постоје основи сумње да се припрема неко од кривичних дела из члана 504а став 3. овог законика, а околности случаја указују да се на други начин дело не би могло открити, спречити или доказати, или би то изазвало несразмерне тешкоће или велику опасност.

(3) Писмена и образложена наредба истражног судије којом се одређује мера из става 1. овог члана, садржи податке о лицима и групи према којима се примењује, опис могућих кривичних дела, начин, обим, место и трајање мере.

(4) Прикривеног иследника под псеудонимом или шифром одређује министар надлежан за унутрашње послове, директор Безбедносно-информативне агенције или директор Војно-безбедносне агенције, односно лице које они овласте.

(5) Прикривени иследник је, по правилу, овлашћено службено лице органа унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције или Војно-безбедносне агенције, а ако то захтевају посебне околности случаја и друго обучено лице које, под условом узајамности, може бити и страни држављанин.

(6) Прикривени иследник не може бити лице против кога је у току кривични поступак или је правноснажно осуђивано за кривично дело које се гони по службеној дужности, нити лице за које постоје основи сумње да је припадник организоване криминалне групе.

(7) Мера из става 1. овог члана траје колико је потребно да се прикупе докази, а најдуже годину дана. На образложен предлог јавног тужиоца истражни судија може продужити трајање мере за најдуже шест месеци.

(8) За време спровођења мере из става 1. овог члана, ради заштите идентитета прикривеног иследника, надлежни органи могу изменити податке у базама података, као и издати личне исправе са измењеним подацима у циљу

заштите идентитета прикривеног иследника и спровођења ове мере. Ови подаци представљају службену тајну.

Члан 504н

(1) Прикривени иследник може на основу наредбе истражног судије употребити техничка средства за снимање разговора, односно средства за фотографисање или звучно и видео снимање.

(2) Прикривени иследник током трајања мере подноси периодичне извештаје свом непосредном старешини. Изузетно, извештаји се неће подносити ако би то угрозило безбедност прикривеног иследника или других лица.

(3) По завршетку мере, старешина из става 2. овог члана дужан је да поднесе извештај истражном судији и јавном тужиоцу. Извештај садржи: време почетка и завршетка мере, шифру или псеудоним прикривеног иследника, опис примењених поступака и техничких средстава, податке о броју и идентитету лица обухваћених мером и опис постигнутих резултата.

(4) Уз извештај из става 3. овог члана, јавном тужиоцу се достављају фотографије, звучни и видео снимци, прикупљена документација и сви докази који су прибављени применом мере.

(5) Забрањено је и кажњиво да прикривени иследник подстрекава другог на извршење кривичног дела.

Члан 504њ

(1) Прикривени иследник се под шифром или псеудонимом може изузетно испитати у кривичном поступку као сведок. Испитивање ће се обавити тако да се странкама не открије идентитет прикривеног иследника. Истоветност прикривеног иследника непосредно пре његовог испитивања суд ће утврдити на основу изјаве старешине из члана 504н став 2. овог законика. Подаци о идентитету прикривеног иследника који се испитује као сведок представљају службену тајну. Испитивање прикривеног иследника ће се обавити сходном применом правила о испитивању заштићених сведока. Прикривени иследник се позива преко старешине из члана 504н став 2. овог законика.

(2) Судска одлука се не може заснивати само на исказу прикривеног иследника.

(3) Ако је применом мере из члана 504м став 1. овог законика прикупљен материјал који се односи на кривично дело које није било обухваћено наредбом истражног судије из члана 504м став 3. овог законика, такав материјал се може користити у кривичном поступку само ако се односи на кривично дело предвиђено у члану 504а став 3. овог законика.

2) Сведок сарадник

Члан 504о

(1) Јавни тужилац може суду предложити да се уз одређене погодности као сведок испита припадник организоване криминалне групе, који је признао да јој припада (у даљем тексту: сведок сарадник), против кога се води кривични поступак за кривично дело из члана 504а став 3. овог законика, под условом да је у потпуности признао извршење кривичног дела, и ако је значај његовог исказа за откривање, доказивање или спречавање других кривичних дела организоване криминалне групе претежнији од последица кривичног дела које је учинио.

(2) Сведок сарадник не може бити лице за које постоји основана сумња да је организатор групе из става 1. овог члана.

(3) Предлог из става 1. овог члана јавни тужилац може да поднесе до завршетка главног претреса.

Члан 504п

(1) Пре подношења захтева, јавни тужилац ће упозорити сведока сарадника на дужности из члана 102. став 2. и члана 106. овог законика и погодности из члана 504т овог законика. На погодност ослобађања од дужности сведочења из члана 98. овог законика и ослобођења од дужности одговарања на поједина питања из члана 100. овог законика сведок сарадник се не може позивати.

(2) После упозорења из става 1. овог члана, јавни тужилац ће позвати сведока сарадника да у року који не може бити дужи од 30 дана, самостално и својеручно, што детаљније и потпуније, искрено опише све што зна о предмету суђења поводом кога се води кривични поступак и о другим кривичним делима. Неписмени сведок сарадник диктираће овај прелиминарни исказ у апарат за снимање гласа.

(3) Упозорење из става 1. овог члана, одговори сведока сарадника и његова изјава да ће дати исказ о свему што му је познато и да неће ништа прећутати, јавни тужилац ће унети у записник, заједно са исказом из става 2. овог члана, а који потписује и сведок сарадник. Записник се прилаже уз предлог јавног тужиоца из члана 504о став 1. овог законика.

Члан 504р

(1) О предлогу јавног тужиоца из члана 504о став 1. овог законика у истрази и до почетка главног претреса одлучује решењем веће првостепеног суда из члана 24. став 6. овог законика, а на главном претресу веће пред којим се држи главни претрес. Одлука се доноси у року од 30 дана од дана подношења предлога.

(2) На седницу већа ће се позвати јавни тужилац, лице предложено за сведока сарадника и његов бранилац. Седница већа се држи без присуства јавности.

(3) Против решења већа из става 1. овог члана којим се предлог јавног тужиоца одбија жалбу може изјавити јавни тужилац у року од 48 сати од часа достављања решења. Одлуку о жалби доноси непосредно виши суд у року од три дана од достављања жалбе и списка првостепеног суда.

(4) Ако прихвати предлог јавног тужиоца, веће ће одредити да се из списка издвоје записници и службене белешке о ранијим исказима сведока сарадника које је дао као осумњичени или окривљени, и они се не могу употребити као доказ у кривичном поступку, осим у случају из члана 504т став 3. овог законика.

Члан 504с

(1) Приликом испитивања сведока сарадника јавност је искључена, осим ако веће на предлог јавног тужиоца и уз сагласност сведока сарадника не одлучи друкчије.

(2) Пре доношења одлуке из става 1. овог члана, председник већа ће уз присуство браниоца упознати сведока са предлогом јавног тужиоца и обавестити га о његовом праву да буде испитан без присуства јавности. Изјава сведока сарадника да буде испитан уз присуство јавности унеће се у записник.

Члан 504т

(1) Сведоку сараднику који је суду дао исказ у складу са обавезама из члана 504п овог законика, утврђује се минимална казна прописана Кривичним закоником за кривично дело које је признао и за које је у поступку доказано да га је учинио, а затим се тако утврђена казна изриче умањена за једну половину, с тим што не може бити мања од 30 дана затвора.

(2) Узимајући у обзир значај исказа сведока сарадника, околности кривичних дела која му се стављају на терет, његово држање пред судом, ранији живот и друге битне околности, суд може изузетно, на предлог јавног тужиоца, сведока сарадника огласити кривим и изрећи му блажу казну или га ослободити од казне.

(3) Ако сведок сарадник не поступи у складу са обавезама из члана 504п овог законика или пре правноснажно окончаног поступка изврши ново кривично дело из члана 504а став 3. овог законика, јавни тужилац ће наставити кривично гоњење или предузети кривично гоњење за ново кривично дело. На основу изјаве јавног тужиоца суд ће укинути решење о давању статуса сведока сарадника.

(4) Ако се у току поступка открије неко раније извршено кривично дело сведока сарадника наведено у члану 504а став 3. овог законика, јавни тужилац може поступити у складу са одредбама чл. 504о и 504п овог законика.

(5) Осим дужности да исказује истину и да не прећути ништа што му је о предмету суђења познато, сведок сарадник има сва права која по овом законiku припадају окривљеном.

Члан 504ђ

(1) Јавни тужилац може предложити суду за сведока лице које је правноснажно осуђено за кривично дело из члана 504а став 3. овог законика, под условом да је значај његовог исказа за откривање, доказивање или спречавање кривичних дела из члана 504а став 3. овог законика претежнији од последица кривичног дела за које је осуђен.

(2) Лице из става 1. овог члана не може бити лице које је правноснажно осуђено као организатор организоване криминалне групе или је правноснажно осуђено на казну затвора од четрдесет година.

(3) Ако суд оцени да је сведок из става 1. овог члана дао исказ у складу са обавезама из члана 504п овог законика, јавни тужилац ће након правноснажног окончања поступка осуђујућом пресудом поднети захтев у складу са чланом 405а овог законика.

(4) На испитивање сведока из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе о испитивању сведока сарадника.”.

Члан 125.

У члану 505. став 1. речи: „кривично дело” замењују се речима: „противправно дело које је у закону одређено као кривично дело”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Према окривљеном који се налази на слободи може се, поред основа из члана 142. овог законика, одредити притвор ако постоји оправдана опасност да би услед душевних сметњи могао да изврши кривично дело. Пре доношења одлуке о притвору суд ће прибавити мишљење вештака. Након доношења одлуке о притвору окривљени се до завршетка поступка за примену

мера безбедности смешта у одговарајућу здравствену установу или просторију која одговара његовом здравственом стању.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 126.

У члану 506. став 3. речи: „кривично дело” замењују се речима: „противправно дело које је у закону одређено као кривично дело”, а речи: „кривичног дела” бришу се.

Члан 127.

У члану 511. став 1. речи: „мере безбедности обавезног лечења алкохоличара и наркомана” замењују се речима: „мера безбедности обавезног лечења алкохоличара или обавезног лечења наркомана”.

У ставу 2. речи: „изречене мере обавезног лечења алкохоличара или наркомана” замењују се речима: „изречених мера обавезног лечења алкохоличара или обавезног лечења наркомана”.

Члан 128.

У члану 517. став 1. речи: „или у решењу о примени васпитне мере” бришу се.

Члан 129.

У члану 522. став 4. реч: „саслушати” замењују се речима: „узети изјаву од”.

Члан 130.

У наслову Главе XXXI речи: „БРИСАЊУ ОСУДЕ” замењују се речју: „РЕХАБИЛИТАЦИЈИ”.

Члан 131.

Члан 523. мења се и гласи:

„(1) Када по закону рехабилитација наступа протеком одређеног времена и под условом да осуђени не изврши ново кривично дело (члан 98. Кривичног законика), решење о рехабилитацији доноси по службеној дужности орган надлежан за вођење казнене евиденције.

(2) Пре доношења решења о рехабилитацији обавиће се потребна проверавања, а нарочито прикупити подаци о томе да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.”.

Члан 132.

У члану 524. став 1. речи: „брисању осуде” замењују се речју: „рехабилитацији”, а речи: „брисање осуде наступило” замењују се речима: „рехабилитација наступила”.

У ставу 2. речи: „брисању осуде” замењују се речју: „рехабилитацији”.

У ставу 3. реч: „суд” замењује се речима: „веће из члана 24. став 6. овог законика”, а реч: „саслушању” замењује се речима: „узимању изјаве од”.

Члан 133.

У члану 525. речи: „којим се утврђује брисање условне осуде” замењује се речима: „о рехабилитацији”.

Члан 134.

У члану 526. став 1. мења се и гласи:

„(1) Поступак судске рехабилитације (члан 99. Кривичног законика) покреће се по молби осуђеног.”.

У ставу 5. реч: „саслушању” замењује се речима: „узимању изјаве од”.

У ст. 6. и 7. речи: „брисање осуде” замењују се речју: „рехабилитацију”.

Члан 135.

У члану 527. речи: „брисана осуда и брисане правне последице осуде” замењују се речима: „осуда и правне последице осуде брисане у поступку рехабилитације”.

Члан 136.

У члану 528. став 4. реч: „саслушању” замењује се речима: „узимању изјаве од”.

Члан 137.

У члану 557. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„(3) О постизању споразума о врсти и висини накнаде штете одлучује комисија Министарства надлежног за правосуђе.

(4) Састав и начин рада комисије из става 3. овог члана ближе ће се уредити актом министра надлежног за правосуђе.”

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 138.

У члану 569. став 1. речи: „оног државног органа” замењују се речју: „суда”.

У ставу 3. реч: „правде” замењује се речима: „надлежног за правосуђе”.

Члан 139.

У члану 30. ст. 1. и 3, члану 166. ст. 3. и 4. и члану 219. став 1. речи: „и Црне Горе” у одређеном падежу, бришу се.

Члан 140.

У члану 32, члану 43. став 2, члану 68. став 3, члану 179. став 2. и члану 398. став 4, речи: „Врховни суд Србије”, у одређеном падежу, замењују се речима: „Врховни касациони суд”, у одговарајућем падежу.

Члан 141.

У члану 40. тачка 4), члану 60. став 3, у наслову изнад члана 96. и у члану 96. став 2, члану 97, члану 98. ст. 2. и 3, члану 99, члану 101. став 3, члану 102. ст. 1. и 4, члану 103. ст. 1. и 4, члану 105, члану 107. тач. 1. и 2, члану 108. став 1, члану 116. ст. 1. и 3, члану 122, члану 123, члану 125. став 2,

члану 231. став 1, члану 242. став 4, члану 251. ст. 2. и 4, члану 285. став 1, члану 288, члану 301. став 3, члану 309. став 1, члану 313. став 3, члану 317. ст. 1. и 3, члану 326. став 3, члану 328. ст. 3. до 5, члану 329, члану 330. ст. 1. и 4, члану 332, члану 333, члану 334. ст. 1. и 3, члану 337. ст. 2. и 3, члану 339, члану 361. став 7. и у члану 377. став 3, речи: „саслушање”, „саслушати” или „саслушан” у одређеном облику замењују се речима: „испитивање”, „испитати”, односно „испитан” у одговарајућем облику.

У члану 117. став 6, члану 174. став 4, члану 177. ст. 1, 2. и 5, члану 179. ст. 1, 3, 4. и 5, члану 226. став 2, члану 261, члану 316. став 2, члану 337. став 1. тачка 1), члану 338, члану 506. став 3. и члану 514. став 1, после речи: „саслушање”, „саслушати” или „саслушан” у одговарајућем облику додаје се запета и речи: „односно испитивање”, „односно испитати”, „односно испитан” у одговарајућем облику.

Члан 142.

У члану 364. став 6. и члану 365. став 4. после речи: „затвора од” додају се речи: „тридесет до”.

Члан 143.

У члану 557. став 2. речи: „органу одређеном републичким прописом, а ако је у питању одлука војног суда, Савезном министарству одбране,” замењују се речима: „министарству надлежном за правосуђе”.

У члану 558. став 1. речи: „орган управе” замењују се речима: „министарство надлежно за правосуђе”.

Члан 144.

Ако је до дана ступања на снагу овог закона изјављена жалба на првостепену пресуду, о тој жалби одлучиваће другостепени суд у већу које је састављено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон).

Члан 145.

Ако је до дана ступања на снагу овог закона изјављена жалба на другостепену пресуду, односно ако још није протекао рок за изјављивање жалбе на другостепену пресуду, поступак по тој жалби окончаће се у складу са одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон).

У случају из става 1. овог члана о жалби ће одлучивати суд у већу које је састављено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон).

Члан 146.

На лица која су до дана ступања на снагу овог закона поднела захтев за ванредно ублажавање казне и захтев за испитивање законитости правноснажне пресуде примењују се одредбе Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон).

Ако до дана ступања на снагу овог закона још није протекао рок за подношење захтева за испитивање правноснажне пресуде, а до истека прописаног рока тај захтев буде поднет, поступак по том захтеву спровешће се по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС”, бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 и 20/09 - др. закон).

Члан 147.

На лица која су до дана ступања на снагу овог закона стекла статус сведока сарадника примењују се законске одредбе о сведоку сараднику које су важиле у време добијања тог статуса.

Члан 148.

До почетка рада Врховног касационог суда послове тог суда предвиђене одредбама овог закона обављаће Врховни суд Србије.

Члан 149.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Законик о кривичном поступку („Службени гласник РС”, бр. 46/06, 49/07 и 122/08).

Члан 150.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.